Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

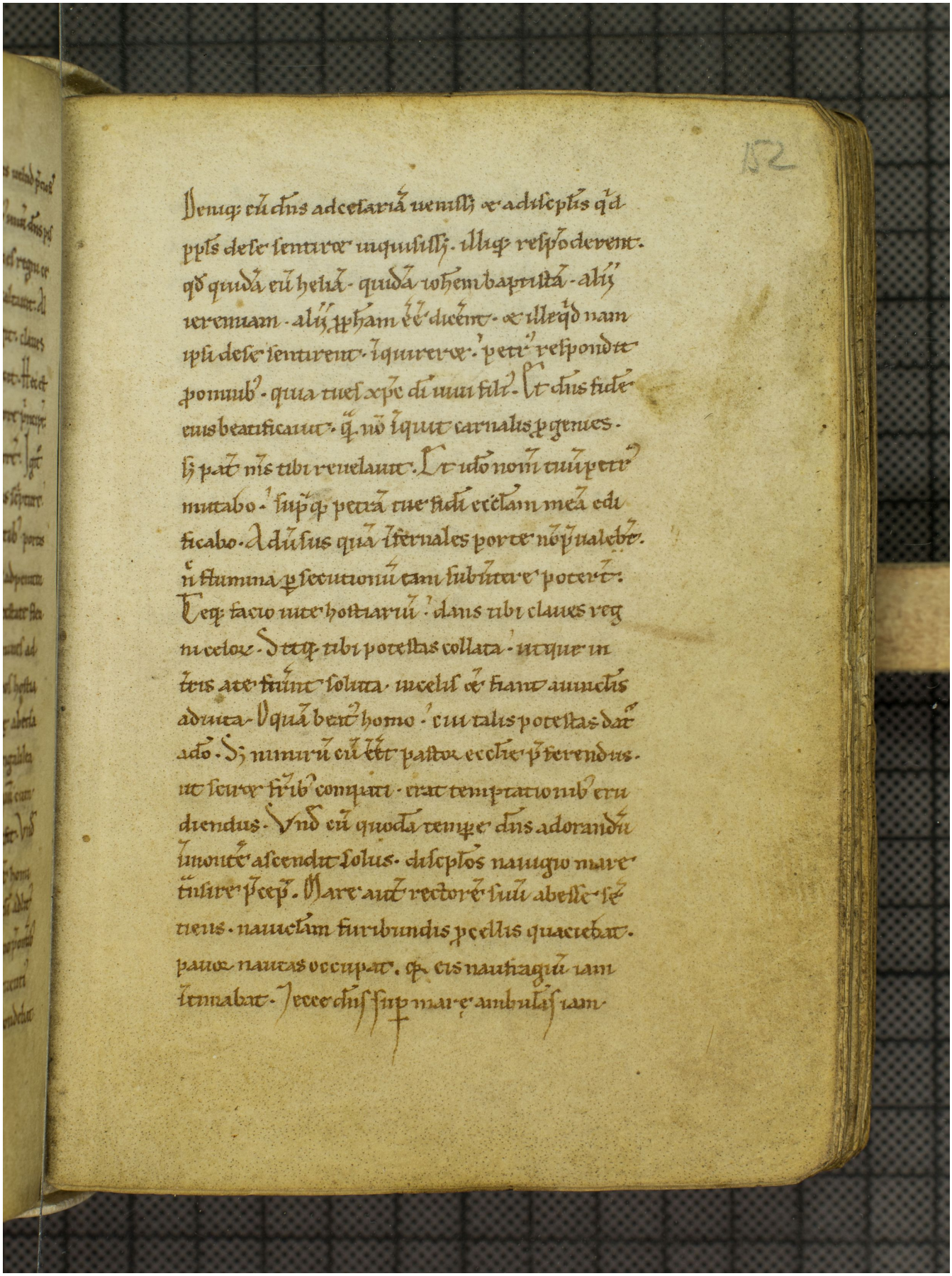

152

Denuq; cū dñs adcetariā uenisset & a discipulis qd
ppls de se sentirent inquisisset. illiq; respōderent.
qd quidā eū heliā - quidā iohem baptistā - alii
ieremiam - alii ipsam esse dicent - & illeqd nam
ipsi de se sentirent. iquirit. petr respondit
pomnib - quia tues xpe di uiui filii. Et dñs fide
eius beatificauit. q. nō iquit carnalis p genues
sed pat mis tibi reuelauit. Et ego nomen tuum petr
mutabo - supq; petrā tue fidei ecclam meā edi
ficabo. Adūsus quā ifernales porte nō p̄ualebūt.
ñ flumina p̄secutionū tam subuertere poterūt.
Tecq; facio inter hostiarū - dans tibi claues reg
ni celor. Dataq; tibi potestas collata - utque in
terris ate fuerint soluta - in celis & fiant a iunctis
adiuta. Quā bent homo - cui talis potestas dat
ado. Si; nimirū cū esset pastor ecclie p̄ferendus
ut seuor frib conqui - erat temptationib erudi
endus. Vnde cū quoda tempe dñs adorandū
in monte ascendit solus - discipulos nauigio mare
tinere p̄cep. Mare aut rectore suū abesse se
tiens - nauiculam furibundis p̄cellis quaciebat.
pauor nautas occupat. q. eis naufragū iam
timebat. Ecce dñs sup mare ambulas iam